

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Indstillinger angaaende Andragender, der har været henviste til Finansudvalget [1ste Afdeling].

(Udvalgets Betænkning og Indstillinger findes i Tillæg B. Sp. 503.)

Udenfor Betænkningen var der stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Valdemar Olsen*:

(Bet. Nr. 16.) Andragende fra Skræder *F. V. Høyer* af Nykøbing Falster om Tildelingen af Hædersgaven til Veteraner fra Krigen 1864

henvises til *Finansministerens* nærmere Overvejelse.

Til Forhandling sattes først den *Finansministeren* vedrørende Indstilling, nemlig Indstilling Nr. 1 af *Udvalget*, Betænkningens Nr. 6 (se Tillæg B. Sp. 521), samt det udenfor Betænkningen stillede Ændringsforslag af *Valdemar Olsen* (se ovenfor).

Ordføreren (*Mads Larsen*): Til Finansudvalget har i alt været henvist 27 Andragender. Af disse er under Udvalgets Forhandlinger de 4 overførte til 2den Afdeling, saaledes at den foreliggende Betænkning omfatter 23 Andragender. Af disse gør Udvalget kun Indstilling angaaende de 4.

Det første af disse Andragender findes under Betænkningens Nr. 6. Det er fra Enke efter Krigsinvalid *P. J. Møller* af Andkær, *Rasmine Møller*, om en aarlig Understøttelse. Hendes Mand blev saaret den 17. Marts 1864 og modtog Invalideunderstøttelse indtil 31. Marts 1865. Derefter ernærede han sig selv indtil 1903, hvorefter han atter fik Invalideunderstøttelse, 150 Kr. aarlig, indtil 1911, da den forhøjedes til 350 Kr. aarlig. Han afgik ved Døden den 15. April 1912, og Andragerinden har derefter gentagne Gange ansøgt om Understøttelse, men Finansministeriet har svaret, at det savnede Hjemmel til at tilstaa en saadan, og dette er efter Udvalgets Opfattelse rigtigt, idet Andragerinden ikke var gift med *Møller*, da

han blev saaret. Hvis det havde været Tilfældet, havde hendes Ret til Understøttelse været uomtvistelig i Henhold til Loven. Da hendes Andragende er anbefalet af forskellige stedlige Autoriteter, blandt andet et stedligt Amtsraadsmedlem og Sognepræsten, og da det oplyses, at hun var forlovet med *Møller*, før han blev saaret, men ikke fandt sig foranlediget til at hæve Forlovelsen, fordi han havde mistet en Del af sin Arbejdsevne, har Finansudvalget ønsket at foreslaa Andragendet henvist til Finansministerens Overvejelse, for at man, om muligt, gennem en Understøttelse kunde paaskønne hendes Handlemaade. Denne Indstilling tillader jeg mig herved at anbefale.

Valdemar Olsen: Udenfor Betænkningen har jeg tilladt mig at stille Ændringsforslag om, at det under Nr. 16 omtalte Andragende henvises til Finansministerens nærmere Overvejelse. Naar jeg har stillet dette Ændringsforslag, er det for at give Finansministeren en, forhaabentlig velkommen, Lejlighed til at udtale sig overfor det høje Ting om, hvorledes det kan være, at medens den overvejende Del af dem, der har deltaget i Krigen i 1864, faar Veterangave, er der nogle, som ikke kan faa den. Med Hensyn til den her omhandlede Andrager, *Skræder Høyer*, der nu er bosiddende i Nykøbing paa Falster, stiller Forholdet sig saaledes: Under Krigen 1864 var han beskæftiget som Sygepasser ved Lazarettet i Assens, og han var indkaldt under hele Krigen i 1864. Men desuagtet er hans Andragende om Veterangave blevet afslaaet. Det er sikkert gaaet mange ærede Medlemmer, som det er gaaet mig, at man har troet, at alle de gamle Mænd, som har deltaget i Krigen 1864, nu skulde have Veterangave. Men saaledes er det aldeles ikke. Den omtalte *Skræder Høyer* kunde altsaa ikke faa Veterangave, hvorimod de Sygepassere, som blev kommanderet til Lazarettet i Vejle, faar Gaven. Hvori ligger nu denne Forskel paa de Sygepassere, der var beskæftigede i Lazarettet i Vejle, og dem, der var beskæftigede i Lazarettet i Assens, at de førstnævnte er Veteraner og faar deres Gave, medens de sidstnævnte ikke er Veteraner og ingen Gave faar? Den højtærede Minister siger i sit Afslag, at den ligger i, at det ene Lazaret har været, som det kaldes, paa Krigsfod, det andet ikke. I Loven om Hædersgave til Veteraner staar der, at Gaven gives til dem, der har hørt til en Hærafdeling eller Institution, som